

[Tommy Dinesen]

re nogen der siger. Jeg har en rapport fra CA-SA, der siger, at de koster 9,9 mia. kr., og andre, DSB, har sagt, at de koster 16 mia. kr., og sådan kan vi jo blive ved med at slå hinanden. Det er jo det, det drejer sig om, det er det, vi vil med vores ændringsforslag: Lad os dog få de rigtige muligheder belyst.

Og så, for ikke at glemme det: Det var sådan, at både De Radikale og SF fik skyld for, at vi ikke fik en boret tog tunnel under Storebælt, fordi vi var for sent ude. Denne gang har vi været rimelig tidligt ude, og det er altså ikke blevet til noget alligevel, så jeg ved ikke, hvem der skal have skylden nu. Det bliver i hvert fald ikke os; vi vasker vore hænder.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Jeg takker for svarene både fra fru Marianne Jelved og fra fru Lone Dybkjær. Det er jo interessant. Jeg er da udmærket vidende om, at Det Radikale Venstre ved trafikdebatten i januar 1990 gjorde klart, hvad deres opfattelse var. Så synes jeg, fru Marianne Jelved skulle lægge mærke til, hvad fru Lone Dybkjær sagde: Det var en proces. Og når man deltager i en proces, er man medansvarlig, sådan er det jo. Derfor rejser det interessante spørgsmål sig, at når nu Det Radikale Venstre allerede i januar 1990 var helt klar over, hvilken løsning de ønskede, hvorfor satte man så yderligere undersøgelser i gang? Hvorfor ønskede man så at lade den daværende regering tage forhandlinger med Sverige om en anden løsningsmodel?

Og endelig, og det er det, der har været min pointe hele tiden, fru Lone Dybkjær: Fru Lone Dybkjær havde som miljøminister mulighed for at sige til den daværende regering, at man ønskede andre muligheder undersøgt også. Og så er vi tilbage i, at når man sidder i regering og er medansvarlig for de beslutninger, regeringen tager, så lyder det selvfølgelig lidt anderledes, end når man 4 måneder senere går ud og plæderer for de ting, man selv kunne have draget omsorg for kunne inddrages i de videre forhandlinger på daværende tidspunkt. Så dermed har vi afklaret disse myter. Det er jeg meget tilfreds med.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre vedkender sig en hvilken som helst beslutning, der er truffet i den periode, hvor vi sad i regering. Men vi vedkender os ikke, hr. Løvig Simonsen, beslutninger, som KV-regeringen tager. Det vil jeg gerne understrege. Der er dog grænser for, hvad Det Radikale Venstre skal bære på sine skuldre.

Det, jeg sagde i januar 1990, var, at vi på det foreliggende beslutningsgrundlag måtte sige: En boret jernbanetunnel af hensyn til miljøet i denne sag. Vi var så ordentlige – som sædvanlig, og det kommer os til skade i dag, kan jeg høre – at vi var åbne for, at andre kunne have andre synspunkter, men så måtte vi have belyst det. Vi mente også, at der i det beslutningsgrundlag, der lå på det tidspunkt, var for gamle trafikprognoser. Vi så dem gerne opdateret.

Vi har stillet, jeg ved ikke hvor mange spørgsmål fra den radikale gruppe, formuleret både til miljøministeren og trafikministeren i regeringsperioden, for at få belyst, om der kunne findes en løsning med en kombineret forbindelse, som var acceptabel. Den var endnu ikke lagt frem, da vi gik ud af regeringen. Vi har i den radikale gruppe været dybt i tvivl om, hvordan vi skulle håndtere den sag, det kan jeg gerne indrømme, men vi havde ikke truffet nogen beslutning i gruppen, og regeringen var ikke færdig og havde ikke truffet en fælles beslutning. Det vil jeg gerne slå fast.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Løvig Simonsen, at det, at en proces sættes i gang, ikke er ensbetydende med, at der er truffet en beslutning. Det er ikke rigtigt, hvad hr. Løvig Simonsen siger, at vi har givet tilslutning til, at trafikministeren forhandlede en anden løsningsmodel. Det er ikke korrekt. Det, vi gav tilslutning til, var, at man påbegyndte forhandlinger om en fast forbindelse med Sverige – det er en ganske anden snak – samtidig med at man så løbende fik afklaret, hvilke undersøgelser af økonomisk, miljømæssig, teknisk art der skulle til, for at vi kunne få et ordentligt beslutningsgrundlag.

Det, som hr. Løvig Simonsen tror KVR-regeringen gjorde – det kan jeg se nu – var at forhandle en anden løsningsmodel med Sverige, men jeg bliver nødt til at sige, at det ikke var tilfældet. Vi åbnede for dialogen, og vi åbnede